

Prezes
Krajowej Rady Fizjoterapeutów
Dr hab. n. med. Maciej Krawczyk

Warszawa, dnia 20 sierpnia 2018 r.

DP.4.2018.KB.1

Pan Maciej Miłkowski
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia
ul. Miodowa 15; 00-952 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z pismem z dnia 31 lipca 2018 r., znak: UZ-PR-0212.6.2018.KB przekazującym do konsultacji publicznych:

- 1) *projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz*
- 2) *projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych*

- Krajowa Izba Fizjoterapeutów uprzejmie przedstawia, co następuje.

Celem projektowanych zmian jest zapewnienie pielęgniarkom i położnym, o których mowa w tych rozporządzeniach, zatrudnionym na podstawie stosunku pracy (umowy o pracę lub stosunku służbowego), wzrostu wynagrodzenia zasadniczego w wysokości nie niższej niż 1200 zł miesięcznie od dnia 1 lipca 2019 r. w przeliczeniu na jeden pełen etat, z tym że od dnia 1 września 2018 r. – w wysokości nie niższej niż 1100 zł miesięcznie w przeliczeniu na pełen etat, przy czym wzrost wynagrodzenia zasadniczego będzie pokrywany ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia zgodnie z mechanizmem określonym w ww. rozporządzeniach.

Krajowa Izba Fizjoterapeutów, nie kwestionując zasadności podwyżek dla grupy zawodowej pielęgniarek i położnych, zwraca uwagę na konieczność podwyżek także dla grupy zawodowej

fizjoterapeutów, która to grupa jest zupełnie pomijana przy podejmowaniu decyzji odnośnie wzrostu wynagrodzeń. Do Krajowej Izby Fizjoterapeutów wpływają informacje o wynagrodzeniach osób wykonujących ten zawód w wysokości kształtującej się na poziomie minimalnego wynagrodzenia, czyli w granicach 2100 zł. Jest to kwota zupełnie nieadekwatna do poziomu wiedzy i wykształcenia, stopnia skomplikowania świadczeń zdrowotnych udzielanych przez fizjoterapeutów, a także stopnia odpowiedzialności, która wiąże się z udzielaniem świadczeń zdrowotnych określonych w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (Dz. U. z 2018 r. poz. 505 i 1000). Dodać przy tym należy, że fizjoterapeuta jest samodzielnym zawodem medycznym, zawodem zaufania publicznego, regulowanym, do którego dostęp podlega ściśle określonym ograniczeniom. Jednocześnie obecnie fizjoterapeuci są grupą zawodową spośród zawodów medycznych najmniej zarabiającą, co jest tym bardziej dziwne, że w tej grupie zawodowej ponad 80% stanowią osoby z wyższym wykształceniem, stale podnoszące kwalifikacje zawodowe. Wiele szkoleń i kursów jest akredytowanych przez międzynarodowe organizacje zawodowe. Za kształcenie podyplomowe fizjoterapeuci płacą z własnych środków i często kosztem wykonywanej pracy (na urlopie wypoczynkowym lub bezpłatnym). Średnio fizjoterapeuci mają ukończone od kilkuset do kilku tysięcy godzin fachowych kursów i warsztatów, a system wynagradzania nie odzwierciedla ich kwalifikacji.

Kształtowanie polityki wynagrodzeniowej przez Ministra Zdrowia wobec grupy zawodowej fizjoterapeutów, a właściwie brak tej polityki, budzi w środowisku olbrzymią frustrację i niezadowolenie, szczególnie gdy zestawia się to z realizacją podwyżek dla innych grup zawodowych: lekarzy czy pielęgniarek i położnych. Co więcej, świadczenia z zakresu rehabilitacji leczniczej są jednymi z najniżej wycenionych, a niski poziom wynagrodzenia fizjoterapeutów jest również pochodną środków przekazywanych do systemu na ten zakres świadczeń. Taka sytuacja już prowadzi do masowych wyjazdów fizjoterapeutów do innych krajów UE, w szczególności Niemiec. W niedługim czasie należy spodziewać się braku należytego zabezpieczenia tych świadczeń, przy zwiększających się jednocześnie potrzebach.

Ponadto pomijanie fizjoterapeutów w przekazywaniu środków na podwyżki wynagrodzeń będzie pogłębiało dysproporcje między tą grupą zawodową, a pozostałymi grupami, którym gwarantuje się takie podwyżki. Uzasadnienie i Ocena Skutków Regulacji wskazuje, że przedłożone do konsultacji publicznych projekty rozporządzeń są związane z zawarciem w dniu 9 lipca 2018 r. w Warszawie porozumienia pomiędzy Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych i Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych a Ministrem Zdrowia i Narodowym Funduszem Zdrowia dotyczącego podjęcia działań zmierzających do stabilizacji wynagrodzeń pielęgniarek i położnych przez włączenie dodatkowych środków finansowych na świadczenia opieki zdrowotnej udzielane przez pielęgniarki i położne. Z powyższego wynika, że wprowadza się regulację nie na podstawie rzetelnej i kompleksowej analizy stanu rzeczy w zakresie objętym projektowanymi zmianami, czyli wynagrodzeń w ochronie zdrowia. Zdecydowano się wprowadzić regulację fragmentaryczną dotyczącą jednej grupy zawodowej, jednocześnie nie wskazując w OSR skutków społecznych, ekonomicznych, wpływu na zdrowie obywateli i na rynek pracy dla całego sektora.

Takie działanie budzi szczególny sprzeciw wobec wzrostu transferu środków publicznych do systemu ochrony zdrowia, który powinien obligować do prowadzenia w tym zakresie spójnej i kompleksowej polityki.

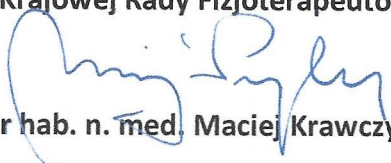
Przy tej okazji należy także zwrócić uwagę na praktyki podmiotów leczniczych zatrudniania fizjoterapeutów posiadających wykształcenie na poziomie co najmniej magistra fizjoterapii na niższych stanowiskach wymagających jedynie wykształcenia na poziomie technika tak, aby dana osoba zakwalifikowała się do niższego współczynnika (0,64), a nie (0,73), o którym mowa w ustawie z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych (Dz. U. poz. 1473). Wynagrodzenie fizjoterapeuty nie zależy zatem od posiadanej wiedzy i umiejętności, co jest ogromnie demotywujące. W tym zakresie Minister Zdrowia nie uwzględnił uwagi KIF przekazanej do projektu nowelizacji ww. ustawy, ignorując jednocześnie powyższy problem i zachęcając pracodawców do przyznawania wynagrodzeń poniżej posiadanych kwalifikacji.

W opinii Krajowej Izby Fizjoterapeutów Minister Zdrowia w dotychczasowej polityce zdaje się w ogóle nie zauważać problemów środowiska fizjoterapeutów – grupy zawodowej liczącej ponad 55 000 osób, pracującej z pacjentami najczęściej chorymi, starszymi, niepełnosprawnymi, udzielających skomplikowanych, ryzykownych świadczeń, nie zapewniając tej grupie godziwych warunków zatrudnienia, zwłaszcza w kontekście innych zawodów medycznych.

Z wyrazami szacunku,

Prezes

Krajowej Rady Fizjoterapeutów

dr hab. n. med. Maciej Krawczyk